

- 25 Облѣчена е въ крѣпость и въ благолѣпіе,
И ся весели за бѣдѣщо-то врѣме.
- 26 Отвара уста-та си съ мудрость:
И законъ на благосклонность има на
языкъ-тъ ѿ.
- 27 Внимава за управленіе-то на домъ-тъ си,
И хлѣбъ на лѣнность не яде.
- 28 Чада-та ѿ ставатъ и казвать: Блазѣ ѿ;
Мжжѣ ѿ ѿх хвали:
- 29 Много дѣщери сж ся обходили достойно,
Но ты надминжъ вси чкы-тъ.
- 30 Красота-та е льстива, и суетна е хубость-
та:
Жена-та която ся бои отъ Господа, тя
ще бѣде похвалена.
- 31 Дайте ѿ отъ плодъ-тъ на рѣцѣ-тъ ѿ:
И дѣла-та ѿ нека ѿх хвелятъ въ пор-
ты-тъ.

ЕККЛИСИАСТЪ или ПРОПОВѢДНИКЪ.

ГЛАВА 1.

- 1 Думы-тъ ^ана проповѣдника, сына Дави-
дова, царь-тъ въ Иерусалимъ.
- 2 ^бСуета на суеты-тъ, рече проповѣдникъ-
тъ:
Суета на суеты-тъ, ^ввсичко е суета.
- 3 ^гКоя полза челоуѣку отъ всякій му
трудъ,
Въ който ся труди подъ сѣлице-то?
- 4 Родъ прѣхожда, и родъ прихода:
А ^дземя-та въ вѣкъ стои.
- 5 ^еИ изгрѣва сѣлице-то, и захожда сѣлице-
то:
И сѣшни къмъ мѣсто-то си отъ дѣто е
изгрѣяло.
- 6 ^жОтхожда вѣтръ-тъ къмъ югъ,
И ся враца къмъ сѣверъ:
Непрѣстанно обыкала и отхожда,
И дохожда пакъ въ крѣгове-тъ си вѣтръ-
тъ.
- 7 ^зВсичкы-тъ рѣкы отиватъ въ море-то,
И море-то никога ся не пълни:
На мѣсто-то дѣто отиватъ рѣкы-тъ,
Врацаат ся, тамо пакъ да иджтъ.
- 8 Всичкы-тъ ^идумы сж трудны;
Не може челоуѣкъ да изрази:
^кОко-то не ся насыща съ гледаніе,
И ухо-то ся не напълня съзъ слушаніе.
- 9 ^лКоето е станжло, то е което ще стане:
И което ся е направило, то е което ще
ся направи:
И нѣма нищо ново подъ сѣлице-то.
- 10 Има ли нѣщо, за което може да ся рече:
Виждъ това е ново?

- Това е вече станжло, въ вѣкове-тъ които
сж были прѣди насъ.
- 11 Нѣма поменъ за прѣждебывшы-тъ,
Нито ще бѣде поменъ за бѣдѣщы-тъ
слѣдъ тѣхъ,
Между оубѣзи които ще бѣдѣтъ послѣ.
- 12 Азъ ^мпроповѣдникъ-тъ станжхъ царь
Надъ Израила въ Иерусалимъ;
- 13 И дадохъ сѣрдце-то си за да издирѣжъ
И да испытамъ чрѣзъ мудрость-тъ
За всичко що бива подъ небе-то:
^нТози тежжкъ трудъ даде Богъ на чело-
уѣчески-тъ сынове,
За да ся трудятъ въ него.
- 14 Видѣхъ вси чкы-тъ дѣла що ся вършатъ
подъ сѣлице-то,
И ето всичко-то суета, и угнѣтеніе на
духъ-тъ.
- 15 ^оКриво-то не може да стане право,
И недостаткъ-тъ не може да ся брѣи.
- 16 Азъ говорихъ въ сѣрдце-то си, и рѣкохъ:
Ето, азъ ся възвеличихъ и ^пумножихъ
мудрость,
Повече отъ всякы що сж были прѣди
мене въ Иерусалимъ,
И сѣрдце-то ми придобы много мудрость
и знаніе.
- 17 И ^рдадохъ сѣрдце-то си за да знаѣжъ му-
дрость,
И да знаѣжъ лудость и безуміе;
Познахъ же и то е угнѣтеніе на духъ-тъ.
- 18 Защото ^свъ много мудрость има много
скърбъ:
И който умножава знаніе умножава пе-
чаль.

^а Ст. 12. Гл. 7; 27. 12; 8,
9, 10.
^б Псал. 39; 5, 6. 62; 9. 144; 4.
Гл. 12; 8.
^в Рим. 8; 20.
^г Гл. 2; 22. 3; 9.

^д Псал. 104; 5. 119; 90.
^е Псал. 19; 5, 6.
^ж Иоан. 3; 8.
^з Іов 38; 10. Псал. 104; 8, 9.
^и Или нѣща
и Прит. 27; 20.

^к Гл. 3; 15.
^л Ст. 1.
^м Быт. 3; 19. Гл. 3; 10.
^н Гл. 7; 13.
^о 3 Цар. 3; 12, 13. 4; 30. 10;

7, 23. Гл. 2; 9.
^п Гл. 2; 3, 12. 7; 23, 25.
1 Сол. 5; 21.
^р Гл. 12; 12.